

21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ

Μαξίμου όσιου του όμολογητου (†662), Νεοφύτου μάρτυρος (†305). Πατροκλου και Άγνης μαρτύρων, Μαξίμου όσιου του Γραικου.

Ήχος πλ.δ΄. Έωθινόν ια΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τον Έξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ότι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ήχος πλ.δ΄ Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α΄. Έξομολογεΐσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ήχος πλ.δ΄ Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ο ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει ας δι
δα σκα λε και σε ε μνο τη η τος της Εκ κλη σι ας
ο φω στη ρ των μο να ζον των θε ο πνευστον εγ κα αλ
λω πι ι σμα Μα ξι με σο φε ταις δι δα χαις σ
παν τας ε φω τι σας λυ ρα τ ε Πνευ μα α τος
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας
η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι

λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

A νε στη σε κ νε κρω η ζω η των α α παν των
και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
σα σθε των δα κρω ντοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη
Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ' Νη ρ

A να στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ
υ ξαι την ε γε ρσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο

ω και Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α
σθαι τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου σι τον πα να α γι ον
το ο κο ον σου

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι
σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε
κυ λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη
γερ με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το
τοις μα θη ταις σου εν Σι ι ων ο τι α νε στης
η ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε
σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα

T α μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι
σα α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η
κου ου ον παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης
χα ραν κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο

τι α νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη

σας σωσαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα

σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω

πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα

ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ

ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ

αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην

μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ρα πλα τυ

τε ρανου ρα νων α πει ει ρ γα σα α το ε πι σοι χαι

ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α

σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θε λοον τα και συν
ε αυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τϑ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς το μνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νθ ο και ρος πεπαυται
μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει
παα τε^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι
και ωματα σα^{u q}

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρων
ελθθσαι προς το μνηημα σα Σωτηρ^{u q} εν η χθθν
το Αγγε ελθ προς αυτα ασφθεγγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε^{u q} ως Θεος
γαρ ε ξανε εστη τθ μνηη μαατος^{u q}

Δοξα Πατρι και Υιω^{v' z'} και Αγιω Πνευμα
τι^{u q}

Προσκυνηθθμεν Πατε ερα και τον τθθτθ
Υιο οντε και το Ααγιον Πνευμα^{u q} την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος^{u q} Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{υ ρ}

Και νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν' ρρ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

Αλλη λς ι α Αλλη λς ι α ^{ν' ρρ} Αλλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δεις)

Τὸ τρίτον

Αλλη λς ι α Αλλη λς ι α ^{ν' ρρ} Αλλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

*Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἀγιορείτικα.*

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϛ

Τω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η
η μος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε εν νε ε
κροι οι οι ο ις λο γι σθε ε ε ε ντα τϛ θα να
τϛ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα
και εξ α δϛ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α ντα

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϛ

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων

εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ροις ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ο Σω τη η η ρο γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ

μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σθ θ θ θρη νο λο γθ θ θ θ σαι αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να

α α στα σι ιν δε απο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α α τε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ ^υ₉

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες ^υ₂₂ με τα μυ ρων ελ θη ς ς σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^υ₉ ε νη
χς ς ντο Α γγε ε ε λς ^υ₂₂ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ω τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ^υ₉ ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μα α α α
τος ^υ₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^υ₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ νς ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα ^υ₂₂ και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο
Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα ^υ₉ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α 22 συν τοις Σε ε ρα α φιμ 22 κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος 9

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε 9

Κ αι νυ υ υν και α α ει 22 και εις τ8ς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην 9

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κ8 8 8

σα 22 τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε 9 χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α 22 α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες 9 ρευ σα ντα α ζω ω ης 22

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε 9 ο εκ

8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος 9

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A

λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ' Νη ρ

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει

ρα ζει ταις η δο ναισφλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν

σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη

πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος

αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν
αυ το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω
τα πει νο φρονου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σουου πα νοι κτιο μον

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει
και κο λα σει

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα τουρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο ναρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προσχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α
πο των εν θεν δε

E πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε
ρα των βε βι ω με νων

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να αρχος εξ ου ε

φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

I δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γος
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι
α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το
γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι
ον κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

χ

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος· Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος· Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α
 α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστίν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τίς; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν

αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε ν ω πι ο ν μ ε σ τι δι α παν

τος

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ο ν σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φ θη ν και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σ ας τα α

δη λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ ε δη λω σ ας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ι δε δε δε δε δε γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ασ μοι οι οι οι Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολλα ε ε τη δε σπο ο τα Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι Δ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να Δ

Α πο ρε ψον το προ σω πον σα α πο των α

μαρ τι ων μη Δ και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον Δ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη Δ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τς προ σω πς σα Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μθ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ ι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μθ α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μθ την
δι και ο συ νην σθ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μθ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεος ουκ ε ξου δε νω σει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειφον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κθ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν Ἁγίων.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναῖξιν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη

ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Ὁ Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ῥδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην μοι τὴν θεόπνου, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδεΐας σου, ἐναπόσταξον γλώττης, θεΐε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῦρ καιόμενον ὥφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρὸς σου Θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε ἐστὶ καὶ φῶς ἄδυτον.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος· οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ φυτόν σε Μάρτυς εὐφημῶ νέον. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. ᾠχος ὁ αὐτός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ σε παμμάκαρ νέον φυτόν, λειμῶνι βλαστῆσαν, τῶν Μαρτύρων καὶ ἱερούς, καρπούς εὐσεβείας ἐξανθῆσαν, ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐκπληρωτῆς, δεικνύμενος μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν, μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

Δόξα.

Σταλάζων θεόφρον τὸν γλυκασμόν, τῆς θεογνωσίας, ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν, ψυχὰς φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου σεπτῶς κατεγλύκανας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν φύσει Δημιουργόν, ἐθέωςας ὄλην, τὴν οὐσίαν τῶν γηγενῶν· διό σε κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Παρθένε

Θεόνυμφε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆι γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, παναληθῶς, κήρυξ τε καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπές, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἀγνὸν ἐνδιαίτημα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσαν, δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατώκησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον ἀνακείμενον, τῷ πανοικτίρμονι Λόγω σε, τὸ καθαρὸν, Πνεῦμα διετήρει, ἀπαράτρωτον ἔνδοξε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵμνησαν τὸν Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τὴν διὰ σοῦ,

Μάρτυς τῆς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν.

Δόξα.

Φῶς ἐναπαστράπτουσα, περιστερὰ φωνῆ ζώση σε, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηριώδεις, προσκαλεῖται Νεόφυτε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν ἀεὶ νέμει σοι, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀθανασίαν, διὰ σοῦ κληρωσάμενον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Διωγμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς Πίστεως, ἀπεδίωξας Πάτερ ἅπασαν αἴρεσιν· ἐκτμηθεὶς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλῶτταν Μάξιμε, ὁμολογίας εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ποιητοῦ, ἐδέξω στέφανον μάκαρ· ὃν νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Τοῦ Μάρτυρος.**

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεοθαλῆς ὡς περ φυτὸν ἐκβλαστήσας, ἐν τῷ λειμῶνι τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, καρποὺς ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χριστῷ· οἷς περ διατρέφονται, οἱ πιστῶς σε τιμῶντες, ἔνδοξε Νεόφυτε, Ἀθλητὰ γενναιόφρον. Ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς, πάντοτε σῶζε, Θεῷ παριστάμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγῶς ὁ ταπεινὸς θείαν σκέπην, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἀγνή· ὅτι ὑπερῆράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἰκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν

κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ἄχειρ, ἄγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύεις,
Καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μάξιμε, ψυχὴν δίδως.

Εἰκάδι πρώτη πότμος Μαξίμου ὅσ' ἐκάλυψεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ δυσσεβοῦς Κώνσταντος, ἀπογόνου Ἡρακλείου. Ταῖς μεγίσταις οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώην Βασιλέων δεξιωθείς, καὶ ἰκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι, τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι, διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ Πρωτοασηκρήτου προεβιβάσθη ἀξίωμα, καὶ βουλῆς τοῖς Βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός.

Ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα τῶν μίαν θέλησιν φρονούντων ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων, καὶ διατάγματά τινα, τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευε, καὶ ἐπὶ τῆς Μεγάλης προὔκειτο Ἐκκλησίας, οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφείς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἴλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρερρίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν κατοικεῖν. Καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χρυσουπόλει Μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητῆς ὕστερον γέγονεν. Εἶτα θείῳ ζήλῳ, ὥσπερ ὑπὸ πυρὸς ἐξαχθεῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην κατέλαβε, καὶ Πάπαν τὸν Μακαριώτατον Μαρτίνον, τοπικὴν συναθροῖσαι Σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων, παρέπεισεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων, λόγους γράψας καὶ ἐπιστολάς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς, τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας, συνθείς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐξέπεμψεν.

Ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασίων, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξοῦσης τῇ τοῦ Βασιλέως αἰρέσει. Καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτός τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς. Ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θράκην. Καὶ ἐπιμένων τῇ Ὁρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. Κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικὴν πέμπεται. Ἐνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρεῖαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος, καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἐκάστην ποιῶν.

Λέγεται δέ, μετὰ τὴν ἐκτομὴν, αὐθις ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τρανῶς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν βίῳ ὑπῆρχε. Τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν, ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθεῖς, μακρὰν ἐξωρίσθη· ὁ δὲ νεώτερος Ἀναστάσιος, ἐν τινι τῶν κατὰ Θράκην φρουρίων πεμφθεῖς, τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Στίχ. Τὸν Νεόφυτον ἐκριζοῖ γῆθεν δόρυ,
Νέου φυτοῦ κάλλιστον οἶά περ θάλος.

Οὗτος ἦν ἐκ Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, παῖς εὐσεβῶν καὶ Χριστιανῶν γεννητόρων, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Εὐθύς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, ἦν χάριτος πλήρης Θεοῦ. Ἐνατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παίδων, οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων συνῆν, προσηύχετο, καὶ ταῦτα παραδόξως διέτρεφε. Καὶ καταπτᾶσα περιστερὰ, τὴν κλίνην περιεῖχεν αὐτοῦ· ἀνθρωπίνως δὲ φθεγξαμένης αὐτῆς, ἐπεὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μήτηρ τῷ δέει ἐξέθανε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγειρε. Τὸ δὲ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου καταλαβὼν, εἰς ἓν τῶν σπηλαίων εἰσέδου, ἔνθα ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν περιστερὰ ἔδειξεν εἰσελθεῖν. Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀποδιώξας, ἐποιεῖτο ἐκεῖσε τὴν οἴκησιν, ὑπὸ Ἀγγέλου τρεφόμενος.

Τοῦ δὲ ἑνδεκάτου ἔτους ἐπιβάς, δι' ἀποκαλύψεως, ἐκ τοῦ ὄρους κατήλθε, καὶ τοὺς γεννήσαντας ἀσπασάμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδεέσι, πάλιν τὸ ὄρος καταλαβὼν, τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρέστη τῷ ἡγεμόνι Δεκίῳ, δι' ἐπικουρίας Ἀγγέλων, τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον. Ὅθεν, διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παρῤῥησίαν, πρῶτον μαστίζεται, εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται. Σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἀπάντων ἀβλαβῆς διέμεινε λύμης, ἐπιπεσόντος βαρβάρου τινός, ἀναιρεῖται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικελῶν νήσου.

Στίχ. Μετάστασιν Ζώσιμος εὔρεν ἐκ βίου,
ᾧ καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας, υἱὸς γονέων πιστῶν καὶ εὐλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκεῖα βιούντων, οἱ τινες εἶχον κτῆμα πλησίον Λουκίας τῆς Παρθένου. Ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ Ζώσιμος, καὶ ἀπεγαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ Ἁγίᾳ Λουκίᾳ, καὶ οὗτος καὶ τὸ κτῆμα. Ἐν τῇ Μονῇ οὖν ἀνατραφεὶς, γέγονε προσμονάριος τῆς θήκης τῆς Ἁγίας. Καὶ τότε ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατρίψαι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, ἀλλ' εὐθέως ἀντεπέμφθη πρὸς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας, εἰπόντων αὐτοῦ τῶν γονέων· Ὅτι ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀφιερώθης. Τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ Μονῇ, ἐγένετο Ἡγούμενος ἐν αὐτῇ. Εἶτα γέγονε καὶ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Συρακούσης, ὑπὸ Θεοδώρου Πάπα Ῥώμης. Καὶ καλῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, ζήσας ἔτη πενήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἐν Τραπεζοῦντι Ἁγίων Μαρτύρων Εὐγενίου, Οὐαλλεριανοῦ, Κανδίδου, καὶ Ἀκύλα.

Στίχ. Τὸν Εὐγένιον, καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Δί' εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Οὗτοι ἠθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Λυσίου Δουκός. Ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι Τραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ Λυσίου. Καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστόν, ἐξορίζονται ἐν στενοχώρῳ φρουρίῳ τῆς Λαζικῆς χώρας, Πιτυοὺς καλουμένῳ· ἐκεῖθεν τε εἰς Τραπεζοῦντα ἄγονται, καὶ τῷ Δουκὶ παραστάντες, βουνεύροις καταξαινόνται τὰς σάρκας. Εἶτα ἀναρτηθέντες, σιδηροῖς ὄνυξι

σπαράσσονται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγονται. Ὡς δὲ πρηνεῖς κατέπεσον οἱ αἰκίζοντες αὐτοὺς δῆμιοι, ταραχθεὶς ὁ Ἡγεμῶν, φρουρεῖσθαι τοὺς Ἁγίους προσέταξε. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας, κρατηθεὶς καὶ ὁ Ἅγιος Εὐγένιος (ἀνεύρετος γὰρ ἦν ἔτι), καὶ τὸν Χριστὸν καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας, ἐτύφθη ἀνηλεῶς. Ἀπελθὼν οὖν μετὰ τοῦ Ἄρχοντος εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ εὐξάμενος, πεσεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἴδωλα καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ κονιορτόν. Διὸ καὶ σχοινίοις διαταθεῖς, ῥοπάλοις ἀδροῖς τύπτεται. Εἶτα ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς σιδηροῖς ὄνουξιν εὐτόνως ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, ἄλμη σὺν ὄξει δριμυτάτῳ περιαντλούμενος. Εἶτα καμίνῳ κεκαυμένη ὁμοῦ πάντας τοὺς Ἁγίους ἐμβάλλουσιν· ἐξ ἧς ῥυσθέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς θάλασσαν.

Στίχ. Εἰρήνην πρυτάνευσον, Μάρτυς Εἰρήνη,
Ἥμῖν εὐφημοῦσί σε ἐν τῷ ναῷ σου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγνῆς τῆς Ῥωμαίας.
(†304)**

Στίχ. Ὑπὲρ νέον σοι μόσχον, ὡς Δαυῖδ λέγει,
Ἦρεσκεν Ἀγνὴ πυρπολουμένη, Λόγε.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀγνὴ ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ῥώμης, γένους λαμπροῦ. Αὕτη, πρόσφορον ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι, πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπιούσας, ἐδίδασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν γινώσκειν προετρέπετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν. Τούτων εἰς ἀκοὰς ἐλθόντων τοῦ ἄρχοντος, ἀρπάζεται εὐθέως· καὶ παρασταθεῖσα, προετρέπετο θύειν, ἢ, εἰμὴ θύσῃ, εἰς πορνεῖον ἀπάγεσθαι. Ἡ δέ, οὔτε τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὔτε περὶ τοῦ πορνεῦσαι μέλει μου, ἔλεγε· θαρρῶ γὰρ τῷ Θεῷ μου, ὅτι ἐκφεύξομαι αὐτῶν, βοηθουμένη ὑπ' αὐτοῦ. Ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος Ἄρχων, ἐκάλει τὸν πορνοβοσκόν, καὶ παρεδίδου τὴν φερώνυμον Ἀγνὴν πομπεύειν μετὰ ἐνδύματος ἑνός, εἰς ἔνδειξιν, προστάξας. Ὡς δὲ παρέστη εἰς τὸ τοῦ Σατανᾶ ἐργαστήριον, καὶ προσήει ἕκαστος ἐξυβρίσαι βουλόμενος, μηδενὸς κωλύοντος, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτρεπομένων πάντων, ἀδεῶς καὶ ἀπερισκέπτως ταύτη προσέρχεσθαι, εὐθὺς ἀπενάρχουν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἡμβλύνοντο, καὶ ὡς νεκροὶ διέκειντο. Τότε τις, οἷα φρονῶν μέγα, ἀλαζῶν, καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίζων, ὡς τις θηλυμανῆς ἵππος εἰσελθὼν, μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους προσήγγισε τῇ Ἁγίᾳ Παρθένῳ· καὶ παραχρῆμα γέγονεν ἄπνους, καὶ εἰς γῆν κατέπεσε. Πλείστης δὲ ὥρας διελθούσης, εἷς τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀνεβόησε, λέγων· Μεγάλη ἡ Πίστις τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, Μεγάλη ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις, μιᾶ φωνῇ πάντες ἐβόησαν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρέστησε τὴν Ἁγίαν· ἤγαγον δὲ καὶ τὸν νεκρὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ φησι· Λέγε, πονηρὸν γύναιον, πῶς τὸν νεανίσκον ἀπέκτεινας; Καὶ ἡ Ἁγία, Ὅτε ἐκέλευσας ἐνυβρισθῆναί με, ἔφη, ἀπαγομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τις νεανίας λευχειμονῶν, καὶ εἰσελθὼν ἴστατο παρ' ἐμοί· ὃς καὶ τὴν τῶν νέων ἐπιθυμίαν ἀμβλύνων διετέλει, καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν νεκρὸν ὄρας, ὕστερον προσελθόντα, μετὰ ἀλαζονείας καὶ θράσους, πρὶν ἄψασθαί μου, πρὶν ρίψαι φωνήν, τοιοῦτον εἰργάσατο, οἷον βλέπεις ἄρτι. Ὁ Ἄρχων φησί· καὶ τίς οὗτος; Ἡ Ἁγία εἶπεν· Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου ἀπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, ὕβριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ

κωλύοντα. Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἰ τοίνυν βούλει ἡμᾶς πείσαι, ὅτι ἀλήθειαν λέγεις, παρακάλεσον τὸν Θεόν σου, καὶ ἀνάστησον αὐτόν. Τότε ἡ Μάρτυς, τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρασα, καὶ προσευξαμένη, ἀνέστησε παραυτίκα τὸν νεκρόν. Καὶ ἐξέστησαν ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι· καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρχων, καὶ πολλοὶ ἀνέκραξαν· Μεγάλη ἡ δύναμις τῶν Χριστιανῶν, καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ Θεὸς τῆς εὐγενεστάτης γυναικός.

Τινὲς δὲ τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων ἐβόησαν πρὸς τὸν Ἄρχοντα· Ἄρον αὐτὴν ἐκ μέσου, ὅτι διὰ μαγγανείας ποιεῖ, ἃ δοκεῖ ποιεῖν ἐξαίρετα. Τότε πυρίκαυστον γενέσθαι τὴν Ἁγίαν προσέταξεν. Ἀναφθείσης δὲ μεγάλης φλογός, ἡ Ἁγία, κατασφραγισαμένη ἑαυτήν, εἰσῆλθες θαρσαλέως ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὴν εὐχὴν ἐπὶ στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς Κύριον τὸ σῶμα καταλιποῦσα. Μετὰ δὲ τὸ καταπαῦσαι τὴν πυρὰν, φιλόχριστοὶ τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον, ἐντίμως ἐκήδευσαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Ἄνιδρῦθη δὲ περὶ τὸν τάφον αὐτῆς ἐκτεταμένη κατακόμβη, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νομεντάνα, ὕστερον δὲ καὶ ναὸς εὐμεγέθης ἔξω τῶν τειχῶν τῆς Ῥώμης, ὅπου καὶ τὰ πανίερα διαφυλάσσονται αὐτῆς λείψανα θαυματουργοῦντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Τέσσαρες Μάρτυρες, οἱ ἐν Τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Στερόρων Ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία·
Ἥμῖν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους εὐθυμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Νεόφυτος, ὁ προσμονάριος τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου, ὁ ἀκούσας τῆς φωνῆς τῆς Θεοτόκου, προελθούσης ἐκ τοῦ στόματος τῆς ἁγίας Αὐτῆς εἰκόνας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Νεόφυτος Παρθένου πέλων φίλος,
Φωνὴν ἀκούει τῆς δε. ὦ θαῦμα ξένον!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, τοῦ Βατοπαιδικοῦ καὶ Φωτιστοῦ τῆς Ῥωσσίας.

Στίχ. Μεγίστης Μονῆς πέλει Βατοπαιδίου,
Γέννημα ὁ Μάξιμος, Γραικὸς τὴν κλῆσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν θαυμασίων τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἐπικαλουμένης Παραμυθίας· ἐξαιρέτως δὲ τῆς θαυμαστῆς διασώσεως τῆς τοῦ Βατοπαιδίου μάνδρας, ἐκ τῆς τῶν πειρατῶν ἐφόδου, τῇ αὐτῆς φιλευσπλάγχνω προνοίᾳ.

Στίχ. Χαρᾶς αἰτία, Παραμυθία, πέλεις,
Καὶ θλίψεων ἀλεξιτήριον κόσμου.
Προνοίας σου νεύσει, Βατοπαίδιον πάλαι,
ἐκ βλάβης ἐρόύσω, Παραμυθία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

ᾠχος Γα ϝ

ὠδὴ α'

X ἐρσον αβυσσοτον κονπεδονηλιοςεπε
Πα πολευσεποτε Γα ωσειτειχοςγαρ επαγηεκα
Πα τερωθενυδωρ Γα λαωπεζοποντοπορου
ντι καιθεαρεζωωσμελποντι Γα ασωμεντω Κυ
ριιωενδοξωσγαρ δεδοοξαασαι

ὠδὴ γ'

T οστερεεωματα τωνεπισοι
Πα πεποιθοοτων στερεωσον Κυριετην εκ
Γα κλησιαν ηνεκτησω τωτι μιιωσου
αιαιματι

ὠδὴ δ'

E καλυψενουρανς ηαρετησΧριστε
τηςκιβωτουγαρπροελθων Πα ταγιασμα

τος σθ της α φθο ρα Μη τρος εν τω να ω
 της δο ξης σθ ωφ θηςως βρε ε φος α γκαλο φο
 ρα με ε νος και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
 νε ε σε ως

ὠδὴ ε΄

Ως ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
 θρω νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγελων δο ξης
 δο ρυ φο ο ρα με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε
 γω προ γαρ ει δον σω μα τα με νον θε ον φω
 τος α α νε σπε ρα και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
 ντα

ὠδὴ ς΄

Εβο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε εσ
 βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ο λα
 οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μη

ὠδὴ ζ'

Σ ^{Γα} ε τον εν πυ ρι δρο ^{Πα} σι σαν τα παι δας θε ο λο
 γη σα αν τας ^{Γα} και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα ^{Πα} θε ον λο γον υ μνη μεν ^{Γα} ευ σε βως
 με λω δ ο υ μνη τε ^{Γα} ευ λο γη τος ο θε ος ο
 των πα τε ε ρων η μων

ὠδὴ η'

^χ **Α** ι νη μεν ευ λο γη μεν προ σκυ νη μεν τον Κυ
 ρι ον ^{Πα} υ μνη ν τε ^χ και υ περ υ ψη ν τε αυ τον εις τας
 αι ω ω νας ^{Γα}
Α ^{Γα} στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες ^{Πα} οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τε ^{Γα} νε α νι αι τη
 φλο γι δε μη λω βη θεν τε ^{Πα} θει ον υμ νο ον ε
 με ελ πον ^{Γα} ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα ^{Πα} Κυ ρι ι
 ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ν

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

^χ Με γα λυ νει η ψυ χη μῶ τον Κυ ρι ον ^μ και
η γα λι α σε το πνευ μα μῶ ^χ ε πι τω Θε ω ω

τω ^πσω ω τη ρι ι μῶ

^Μ Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ ^{Γα} και εν δο

ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ ^μ την α δι α

φθο ο ο ρω σ ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κῶ σαν ^{Γα} την ον

τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π

2

^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δῶ λη σαυ τῶ ^μ ι δου γα ρ α πο τῶ νυν μα κα

ρι ^χ ου σι με πα σαι αι γε νε αι ^π

^Μ Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ ^{Γα} και εν δο

ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ ^μ την α δι α

φθο ο ο ρω σ ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κῶ σαν ^{Γα} την ον

τως Θεο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βς με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θεο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι οι α
κααρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς σαν ^{Γα} την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

^χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
τα πει νς ^π πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων ^π
και πλς ^χ τς τας ε ξα πε στειλε κε νς ^π

^M Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ ^{Γα} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^π την α δι α
φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς σαν ^{Γα} την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π

6

^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη
σθη ναι ε λε ς ^π κα θως ε λα λη σε προς τς πα
τε ρας η μων ^π τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τς
ε ως αι ω ω νος ^π

^M Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ ^{Γα} και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Η ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις πα αν
 των των χρι στι α α νω σκε πε φρσ ρει
 φυ υ λα ατ τε ε ε τς ρς ελ πι ζον τα
 ας ει εις σε

Ε ν νο ο μω σκι α και γραμμα τι τυ
 υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι παν αρ σεν το
 την μη τραν δι α νοι γον α γι ον Θε ω δι ο πρω
 το το κον Λο γον Πα τρος α ναρ χς Υι ον
 πρω το το κς μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα
 λυ νο με ε ε εν

Η ε ο το ο ο κε η η η η η η
 ε ελ πι ι ι ι ι ις πα αν των τω ω

 ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων ²²

 σκε πε φρϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ρει φυ υ υ υ

 υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε ²² τϝ ϝς ελ

 πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε ²²

Ε^{Γα}

 ν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα

 τι ι ι ι τυ υ υ πονκα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι

 πι ι ι ϝοι ⁹ πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι

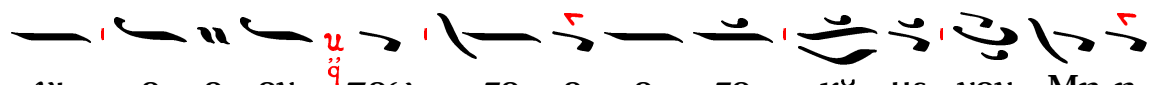
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον

 Θε ε ε ω ⁹ ^{Γα} δι ο ο πρω το ο ο ο το κον

 Λο ο ο ο γον ⁹ Πα τρος α να α α αρ χϝ γι υι

 υι ο ο ον ⁹ πρω το ο ο το κϝ με νον Μη η

 η ^{Κε} τρι ι ι α ^{Γαδ} πει ει ει ρα α α α αν δρω

 ω ²² με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο

^{Νη} ^χ με ε ε εν ^{Γα} ²²

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'.

Ἦχος Δι-Θ

M ε τα την θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω

Πε τρω ω φι λει εις με πυ θο με νο ος ο Κυ υ

ρι ος των ι ι δι ω ων προ βα α των προ βαλ λε

ται ποι με να αρ χην ος ι δων ο ον η γα α πα

ο Ι η σ ς ε πο ο με νον η ρε

το το ον Δε σπο ο την ς το ς δε τι ι ι ι ι

ε αν θε λω ε φη σεν με ε νειν τδ ς τον

εως και αι πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε
φι ι λε Πε ε τρε

Τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι

Η ε ο λο γω ων ε κη η ρυ ξας μι αν
φυ σι ν Τρι α α δος και μι αν Πα τερ θε ε λη
σιν και ε ε νερ γει ει αν μι ι αν Θε ου δε τσσαρ
κω θε εν τος δυ ω φυ σει εις θε λη η σεις και
ε νερ γει ας Μα α ξι με παν σο φε θε ε ο
φα αν τορ ο μο λο γω ω ω ω ν θε ο μα
χων αι ρε σιν κα α τα στρε ε φεις υφ ων την
χει ρα γλω ωσ σαν τε εκ τμη η θεις Μα αρ τυς ω ω
φθης

Τοῦ Μάρτυρος. Ὅμοιον.

Ε πι φα νει εις Νε ο ο φυ τε η γειρας
πα α ρα δο ο ξωσ νε κραν την σε κυ η η σα
σαν θαν μα με γι ιστονδει ει ξας Χρι στθ θε ρα πω

ωνως με ε γας ω και νυν στε ε φηφο ο ρος θε
ο φρον πα ρι στα α μενος μη ελ λι πη ης πρε
σβε ευ ων υ περ των σε ε ε ε ε α νυ μνα
ντων Α γι ε και αι τε λθ δν των την φω το φο ρον
μνη η μηνσθ Α θλο ο φο ρε ε και Μα αρ τυς

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Tο ξε νον και αι α πο ορ ρη τον τα α
χραν τα σ το ο κθ θε ο πρε πες μυ στη η ρι
ον κατα α πληττει ει Α γγε ε λθς και των βρο των τα
ας χο ρει ει ας Μη τρο ο παρ θε ε νε Κο ο ρη
και γαρ Θε ος εν μη η τρασθ σαρκω ω θεις α α
συγχυ υ τως α νευ σπο ρα α α α ας ω φθη ο
α προ σι τος προ ο σι το ος μοι ε νω σας
με Θε ο ο τη τι τη α αυ τσ πα α ρα δο ο
ξως

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Π^{Νη}
 α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Α^{Νη}
 ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του
 ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

1. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
 δο ξα αυ τη

ε σται πα α σι τοις ο σι οις αυ τῃ

Κ
 υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε
 ε στης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει
 φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νοσ^v και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ
θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως
οι κτιρωμων και φι λα ανθρωω^v πως

2. ^χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ^Δ αἰ νει τε αυ

τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τ^v

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το^v αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον^v και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσ φρα γι

σαν το^ε αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες^Δ α φθαρ

σι ανταις ψυ χαι αις η η μων^v

3. ^χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ ^Δ αἰ νει τε

αυ τον κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νη σαυ τ^v

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου^Δ τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας^v φριττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα
τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ουμεντην τα φην
σου και την ε ε γε ερ σιν

4. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν

ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα
σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε
γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον
ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη
οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

5. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ
αι νει τε αυ τον

εν χορ δαιαις και ορ γα νω

Ε πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη Θε ο τη
τι τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι να η μας ε
λευ θε ρω ω σης εκ της δου λει ας του εχ θρου και α
θα να τι σας ζω ο ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε

ος ^Δδι α της α να στα σε ω ως σου φι λα ανθρωω
πε ^ν

6. ^χ Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Δπα σα πνο η ^χ αι νε σα α τω ω

τον Κυ ρι ον ^ν

Π ρο σκυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω
Χρι στε την σην εκ τα φου α να στα σιν ^ν δι ης η λευ
θε ρω σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δε
σμων ^ν και ε δω ρη σω τω κοσ μω ως Θε ος ^Δ ζω ην
αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε ος ^ν

7. ^χ Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου ^Δμη ε

πι λα θη των πε νη των ος εις τε λος ^ν

T ο ζω ο δο χον σου μνη η μα φρου ρου ντες πα ρα
νο μοι ^β ^χ συν τη κου στω δι ι ι α ε σφρα γι ι σαν το
του το ^ν συ δε ως α θα νατος Θε ος και παν το δυ
να α μοσ α νε ε στηστρι η η με ε ρος ^ν

8. ^χ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ^Δ δι η

γη σο μαι ^χ πα α αν τα τα α θαυ μα σι α σ^υ

Π ο ρευ θεν τος σου εν πυλαις Α δου Κυ ρι ε και

ταυτας συν τρι ψα αντος ο αιχ μα λω τος ου τως ε βο

α ^υ τις ε στιν ου ουτος ο τι ου κα τα δι κα ζε ται εν

τοις κα τω τα τοις της γης ^υ αλ λα και ως σκη νην κα

τε λυ σε του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον ^υ ε δε

ξα μην αυ το ον ως θνη τον και τρε μω ως Θε ον

παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας ^υ

Δόξα. Ἑωθινὸν ΙΑ΄.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^υ

Φ ^{Δι} α νε ρω ω ων σε ε α α αυ τον ^{Νη} ^Δ τοις μα

θη ται αι αι αις σου Σω ω τηρ ^Δ με τα α α α την

α να α α α α α στα α α α σιν ^{Νη} ^Δ Σι μω

νι ι ι δε δω ω κας την των προ βα α α α τω ων
 νο ο μην εις α γα πης α α αν τε κτι ι σιν την του
 ποι με νειν φρο ντι ι ι δα α αι αι αι των δι
 ο και αι ε λε ε γες ει φι λει ει εις με Πε ε ε
 τρε ποι με νε τα α α αρ νι α α μου ποι με ε
 νε ε τα προ βα α α τα α α α α μου ο
 δε ευ θε ε ω ως εν δει ει κνυ με ε νο ος το
 φι ι ι λο ο ο ο οσ το ορ γο ον πε ρι του αλ
 λου μα θη η του ε πυν θα α α α νε ε ε ε το
 ω ων ταις προ σβει ει αις Χρι ι στε ε ε ε ε την
 ποι μνη ην σου δι α φυ υ υ υ υ υ υ λα α
 δι ι α φυ υ λα α α τε εκ λυ υ υ υ
 κω ων λυ μαι νο με ε ε ε ε ε νω ω ω ω
 ω ων αυ τη η η η ην

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε διὰ γὰρ τῆς
σαρκώθεντος ὁ ἀδής ηχ μαλωτίζαι ὁ Ἀ
δαμὰ νακεκληταὶ ἡκαταράνε νεεκρω
ταὶ ἡεὐα ἡλευθερωταὶ ὁ θάνατος τε
θανάτωταικαὶ ἡμεις ἐζωοποιήθημεν δι
ὁ ἀνυμνῶντες βοῶμεν εὐλογητός Χρι
στος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκῆσας δο
οξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Νη ς

Δοξα σοι τῷ δεῖξάντι τὸ φῶς δοξα ἐν
ψιλλοῖς Θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρηῆν ἡν
θροῶν εὐδοκῆσας

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι
α την με γα α λην σου δο ξαν ^ν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^Δ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^ν

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ
τι ι αστου κο σμου ^ν

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος ^Δ και ε λε η σον η μας ^ν

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος ^Δ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην ^ν

Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μα ρ τη του σφυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω να σ α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η

μας κα θα πε ρ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο οςμου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικὸν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

 α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

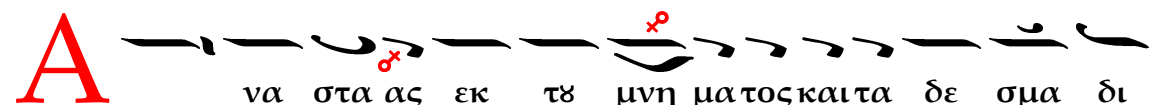

 ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α

 ας

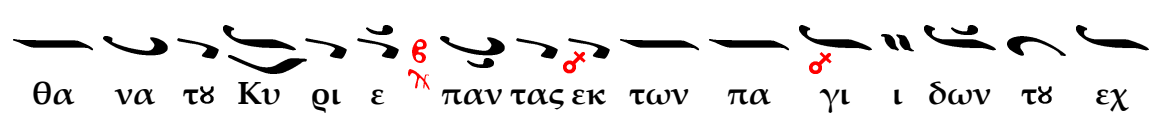
Ἦχος πλ' Νη ς

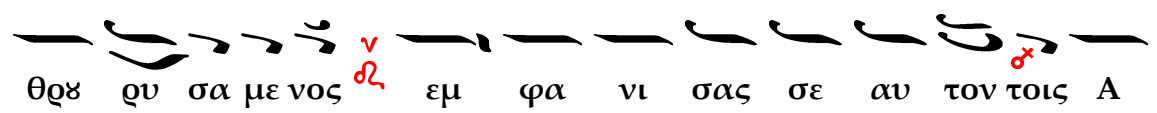
A να στα ας εκ τσ μνη ματος και τα δε σμα δι

 α ρρη ξας τσ α δσ ε λυσας το κα τα κριμα τσ

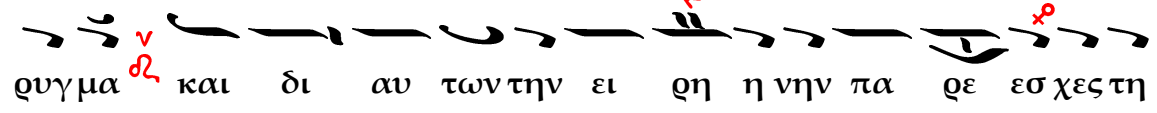
 θα να τσ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τσ εχ

 θρσ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α

 πο στο λοις σσ ε ξα πε στει λας αυ τσ ε πι ι το κη

 ρυγμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη

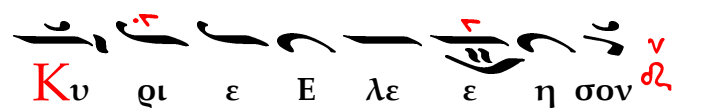
 οι κσ με νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον θ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἔκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλη
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλη
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλη
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον ἡ μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
θ ε ρ ω σ η σ τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι σ
η μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

τὸ τέλος: Κ υ ρ ι ε δ ο ξ α σ ο ι ο ι ο ι
* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι θ

Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν και π ρ ο σ π ε ε σ ω ω
μ ε ν Χ ρ ι σ τ ω ω ω ω ω σ ω σ ο ν η μ α α σ Υ ι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ο ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει ας δι
δα σκα λε και σε ε μνο τη η τος της Εκ κλη σι ας
ο φω στηρ των μο να ζον των θε ο πνευστον εγ κα αλ
λω πι ι σμα Μα ξι με σο φε ταις δι δα χαις σ
παν τας ε φω τι σας λυ ρα τ υ Πνευ μα α τος πρε

σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας
η η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μνη η μη δι και ε μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϷ Κυ ρι ε
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροισ βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϷ κο ο ο σμϷ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Αποστολε Χριστω τω Θεω η γαπη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυσαιλα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στηθει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νε φος ε
θων δι α σκε δα α ασαι αι τσ με νος η
μιν ει ρηνη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυροβλυτην τον θειον και μαρτυρων τον συνα
θλον τον πανευκλεη Ιεραρχην και Περγαα μσ
τον προεδρον τιμησωμεν Αντιπανοι πιστοι ως
ταχι στον και μεγαν ιατρον της δεινης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον αποψυχης βοη
σωμεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χριστω δο ο

ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γ ς

ντι δι α σ ς πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς ἀ΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος 4 Πα ρ

O

 μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το

κω σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας ως

ε πρε πε προ φθασας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε

ε ο Θε ος αλλ' ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις

το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω στον βα σι λεις

ους η γα πη σας ο μο νος φι λα αν θρω ω πο

ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος 3 Δι - θ

A

 α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ,
καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ'
εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλληὴν καὶ Ἰουδαῖος,
περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος,
ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω
 α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
 ρι η η η μων

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϞ εν ε ξο
 μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω
 μεν α αυ τω

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι ι
 ιμ μυ υ υ υ υ υ μυ υ υ σι ι κω ως ε
 κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι χι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ον
 τε ες και αι αι αι τη η η η η η η η η
 η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω
 ω ω ω ω τρι α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α τρι α α α α α α α δι τον τρι
 σα α α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α α α α α
 α α α α α α α α σαν την βι ο ο ο

τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι

κη η η η η η η ην α πο ο ο θω

ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α

α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε

ρι μνα α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

βα α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α

σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α

α α α α α α των ο ο ο λω ων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Τ α ις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α

α α α α α τως δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α

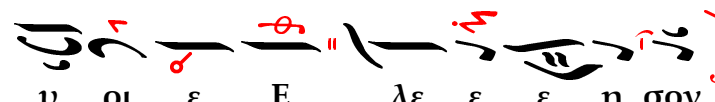
ξε ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι

Μ α α α α α α

Ἦχος πλ' Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

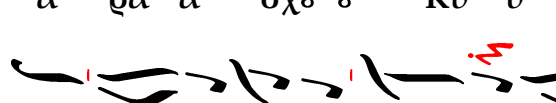
Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

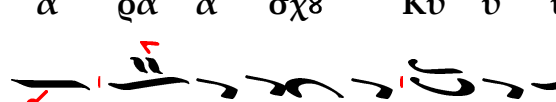
Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ε

Κ αι τω Πνευ μα τι σα

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
σχυ υς μϛ ^{ν'}₂₂ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϛ ϛ
ϛ ϛ ϛ ^{ν'}₂₂ και κα τα φυ γη η μϛ και αι αι ρυ
υ ση ης μϛ ^{ν'}₂₂

A γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϛ ^{ν'}₂₂
Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ
ϛ ^{ν'}₂₂ και κα τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ
ϛ και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ ^{ν'}₂₂

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ
μα ^{ν'}₂₂ Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι
σον ^{ν'}₂₂

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους

καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης ²² θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως ²²

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ ²²

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ²²

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ ²² πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σθ ²² ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ²² ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ²² ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

σοις

A α α μη η η η ην

ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην

A α α α μη η η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνδ ς μεν σε ε ευ λο γδ ς ς

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ςδ ς με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σδ ς ς ς

δ ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων

A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ζειειν σε ε ε ε τη η

ηην Θε ε ο ο το ο ο ο κον την α ει μα α

κα ρι ι ςο ον και πα να α μω ω μη η

τον και μη η τε ε ε ρα α α α τδ ς Θε

δ δ δ η η η η μων την τι μι ω ω

τε ε ε ρα αν των Χε ρσ ς βι ιμ και εν δο
 ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι
 τω ω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κσ ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο τό ο ο κον σε ε ε με ε ε
 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου ,ββ', Ι.Α.)

Λειτουργικά εις ἤχον Νη ρ

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ
 μα Τρι α δα ο μο ς ς σι ον και α χω
 ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε ^{Nη} λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ ^ν σι ^δ ι ^ν α ^δ αν
 αι ^ν νε ^δ σε ^δ ως

Ε ^{Nη} λε ον ει ρη νης ^θ θυ ^ν σι ^δ αν ^ν αι ^δ νε ^δ ε
 σε ^ν ε ^δ ως

Κ ^{Nη} αι με τα τδ πνευ μα ^Δ το ^δ ος ^δ σδ

Ε ^{Δι} ε ^ν χο ^δ με ^νν ^δ ος ^δ τον ^Δ Κυ ^δ υ ^δ ρι ^δ ι ^δ ον

Α ^{Nη} α ^δ ξι ^δ ο ^δ ον ^δ και ^δ αι ^δ δι ^δ ι ^δ και ^δ αι ^δ ον

Α ^{Nη} γι ^δ ος ^δ Α ^δ γι ^δ ος ^δ Α ^δ γι ^δ ος ^δ Κυ ^δ υ ^δ ρι ^δ ος

Σα ββα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη η της
 δοξης σε ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ
 λο γη με νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ι ρ ω σαν να α ο
 εν τοις υ υ ψι ι ι ι στοις

A^{Nη}
 α α α μη ην

A^{Nη}
 α α α μη η η η η η η ην

Σ^{Nη}
 ε ε υ μν ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ μεν σε

Ευ λο γω ρ ρ μεν σοι ευ χα ρι στω ρ μεν

Κυ υ υ υ ρι ι ε και δε ο με θα α α

σε ο Θε ε ο ος η η μων

ιγ' Σεπτ. ,αθης' Ι.Α.

Τὸ συνειθισμένον. Ἦχος πλ.δ'.

Ἦχος πλ.δ' Νη ρ

A^{Nη}
 ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα

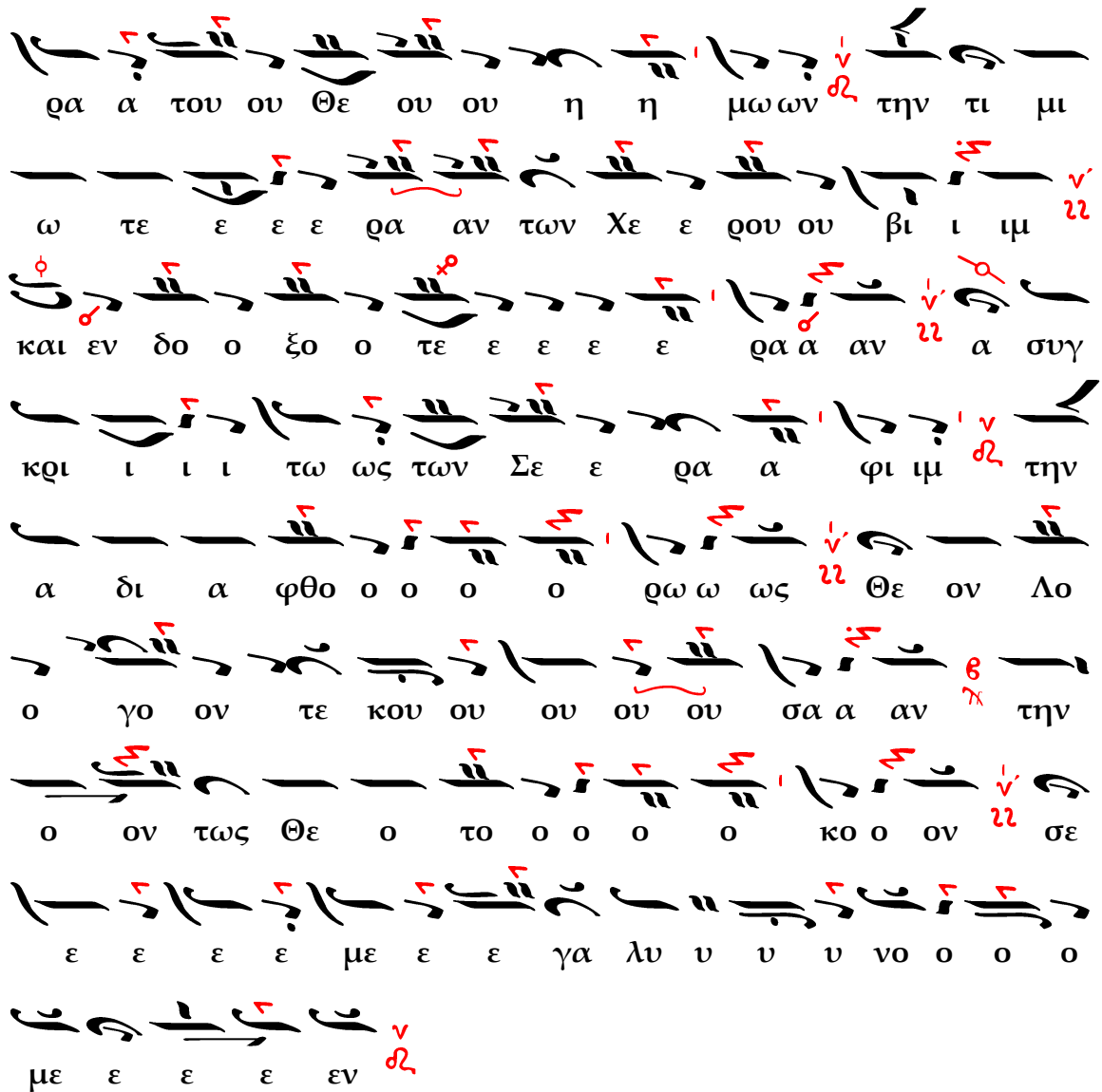
ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον την α ει

μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω
 ω ω μη η η η η τον και μη τε ε ρα του Θε
 ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε
 ε ε ραντων Χε ε ρου ου ου βι μι και εν δο ξο
 τε ε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω
 ω ω ων Σε ε ρα α α φμι την α δι α
 φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε
 κς ς ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο
 κον σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἀναστασίῳ τοῦ ἐκ Πάρλας.

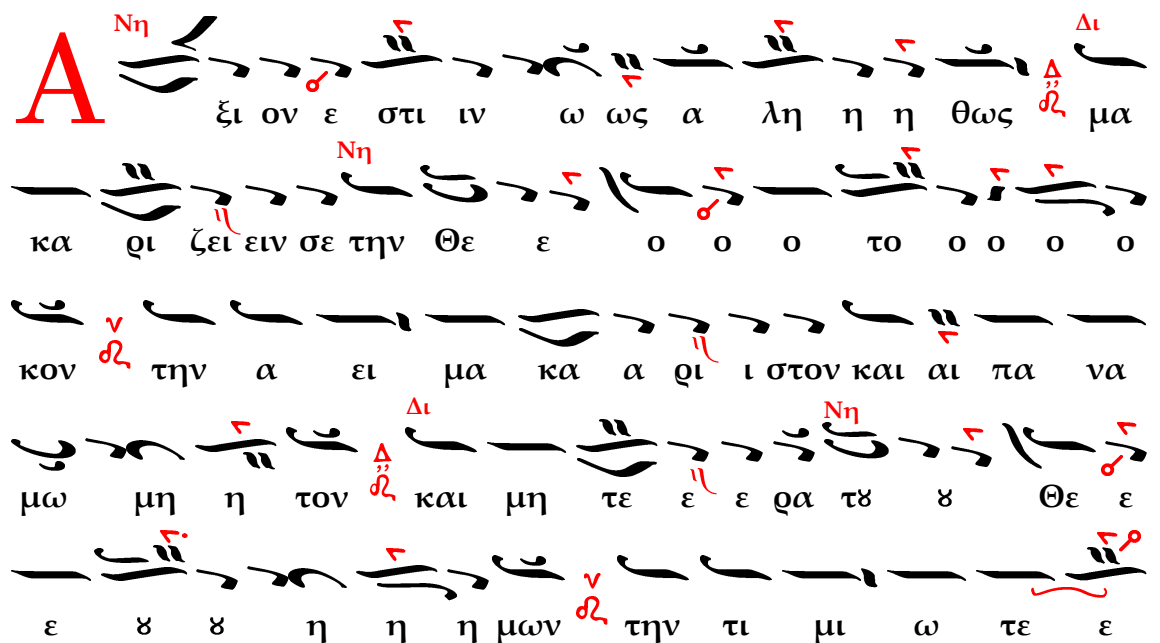
Ἦχος Νη ς

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω
 ως μα κα ρι ι ι ζειν σε ε την Θε ε ο
 το ο ο κο ον την α ει μα κα ρι στο ον και
 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε

 ρα α του ου Θε ου ου η η μων την τι μι
 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι ι μι
 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ
 κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι την
 α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο
 ο γο ον τε κου ου ου ου σα α αν την
 ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον σε
 ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστί, ἀπλοῦν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ς

Α ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η η θως μα
 κα ρι ζει ει ν σε την Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο
 κον την α ει μα κα α ρι ι στον και αι πα να
 μω μη η τον και μη τε ε ε ρα τς ς Θε ε
 ε ς ς η η η μων την τι μι ω τε ε

ραν τωων Χε ρ ρ ρ βιμ και εν δο ξο ο τε ε ε
 ραν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ω ων Σε
 ε ρα α αφιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο
 ρος Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κϛ
 ρ ρ ρ ρ σαν την ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο
 κον σε ε ε ε με ε γα α α λυ υ νο ο
 ο με ε ε εν

(Ἐτονίσθη ἐν Κιάτῳ, κε' Αὐγ. βιβ', ἐγράφη ἐνταῦθα κζ' Αὐγ. Ἰ. Α.)

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου (ιδ' αἰών).

Ἦχος Νη

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει αι νει ει
 ει ει ει τει ε ε ε ε ε ε ε ε ε το ο ο ο

η η η η η η η χη η η η η η η η
 η η η η η η α α α α α α α α α α
 α α α α λλη η η η η η χη η η η η η
 η α α λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι ι α λλη η λϑ ϑ ϑ ι α α
 πα α α α λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ιν ηα α α α α α α α α λλη η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η χη η η η η η χη η η η η η ηα α
 α α α λλη η η η η η η η η η η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ι ι α λλη λϑ ϑ ι ι ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α χα α α ηα α α α
 α ηα α α α α α α ηα α α α α α
 α Α λλη λϑ ϑ ι ι α α α α α α α βϑ
 ϑ α α α α χα α α α ηα α α α α Α
 λλη λϑ ϑ ι α ηα α α α α α α α α α

^{Νη}
 χα α α α α α α α α α α α α
 α χα α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην ος
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῃ νυν και ε ως

τῃ αι ω ω νο ο ος